

популізм набував різні форми, даючи владу тому, хто не гідний її, а іноді, даючи владу найкращим представникам нашого виду.

Список літератури

1. G7 [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/> (дата звернення 12.10.2020 р.).

2. Каждый народ имеет то правительство, которое он заслуживает [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://cityu.su/> (дата звернення 12.10.2020 р.).

3. Народ [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/> (дата звернення 12.10.2020 р.).

4. Кабмин повысил зарплаты бюджетникам [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://finance.liga.net/> (дата звернення 12.10.2020 р.).

5. Вступительная кампания 2020: в МОН назвали самые популярные специальности и вузы [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://nv.ua/ukraine> (дата звернення 12.10.2020 р.).

6. В украинских школах введут уроки финансовой грамотности и налоговых знаний [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://politics.segodnya.ua/> (дата звернення 12.10.2020 р.).

7. Nesterenko O., Oleksenko R. Social philosophical reflection of the individual legal education philosophy as the basis for the democratic society functioning //Humanities Studies. – 2020. – №. 4 (81).

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ

Хрущ С.В.

аспірант кафедри державного управління
та місцевого самоврядування, Дніпропетровський
регіональний інститут державного управління
Національної академії державного
управління при Президентіві України

Стратегія – це довготривалий план на 5–10 років, як має розвиватися громада у всіх сферах своєї діяльності. І цей план не залежить від того, хто керівник, яка політична влада в державі і як змінилися депутати. Тоді кожний новий голова, який займає цю посаду, продовжує виконувати цей план, щоб досягнути певних результатів. Завдання полягає в тому, щоб зміни в селах залежали не тільки від особи одного керівника, від того, наскільки він харизматичний і наскільки хоче все змінити. Потрібно, щоб завдяки виконанню цього стратегічного плану громада постійно рухалася в напрямі свого розвитку. Стратегія дає змогу координувати дії, обирати напрями роботи, проводити моніторинг діяльності.

Стратегія не є обов'язковим документом, як план соціально-економічного розвитку, але для залучення інвесторів або грантових коштів цей документ дає перевагу та формує позитивне враження донорів чи

інвесторів, доводить серйозність намірів. За словами експертів, у Європі жодна інституція не працюватиме, наприклад, з польською гміною, якщо в неї немає стратегії.

Після свого становлення об'єднані територіальні громади (далі – ОТГ) приділяють значну увагу розвитку інфраструктури населених пунктів: ремонту доріг, садочків, шкіл, будівель медичних закладів, інших об'єктів інфраструктури тощо. Для стимулювання спроможності ОТГ цього недостатньо, потрібно не лише користуватися коштами, а й збільшувати надходження, розвивати економічний потенціал громади. Саме тому ОТГ спільно з фахівцями розробляють стратегії розвитку громад.

Основні акценти в стратегіях розвитку ОТГ слід робити на стимулювання інвестиційної привабливості, розвитку підприємництва в галузі садівництва та переробної промисловості, туризму, створення робочих місць, покращення інфраструктури та соціальної сфери.

Залучення жителів ОТГ до процесу розробки стратегії розвитку залежить від того підходу, який органи місцевого самоврядування застосовують при роботі над документом. У значній більшості випадків, жителі залучені до процесу стратегування, оскільки органи влади застосовують метод партнерства. Жителі громади беруть участь в опитуваннях, які проводяться в процесі роботи над документом, можуть бути у складі робочої групи зі стратегічного планування і брати участь у її засіданнях, готувати ідеї проектних пропозицій, які можуть бути включеними до плану реалізації місцевої стратегії розвитку, залучаються до громадського обговорення проекту стратегії.

Але, як показує практика, поки що активність жителів доволі низька, і це одне з питань, над яким потрібно працювати громадам.

Окремої уваги заслуговують стратегії розвитку сільських територіальних громад, які мають бути націлені на покращення інфраструктури села та загального рівня життя сільського населення, закріпленню молоді на селі.

Разом зі збільшенням повноважень на ОТГ покладається і набагато більша відповідальність, ніж у необ'єднаних громадах. До сфери відповідальності ОТГ перейшли освіта, культура, медицина, соціальна сфера тощо. Громади, як правило, визначають від двох до чотирьох стратегічних цілей розвитку на найближчий час. Одна з них спрямована на розвиток економіки в громаді, ще одна – на створення комфортних умов проживання для мешканців, створення умов для отримання якісних освітніх, медичних, адміністративних, соціальних, культурних та інших послуг. Деякі громади, що мають значний туристичний потенціал, як окрему стратегічну ціль визначають розвиток саме цієї галузі.

Стратегії розвитку громади розробляють самостійно (на підставі методичних рекомендацій), а також із залученням зовнішніх фахівців як на платній, так і на безоплатній основі.

Список літератури:

1. Пальчук В. Стратегія розвитку ОТГ як путівник спроможності громад [Електронний ресурс] 2018. № 22. С. 45–54. Режим доступу: <http://nbuviar.gov.ua/images/ukraine/2018/ukr22.pdf>. – Назва з екрану.

2. Застрожнікова І.В., Застрожніков А.Г. Державна підтримка інфраструктури села, як передумова сталого розвитку сільського господарства країни. Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки). 2016. № 1. с. 148 – 152.

УДК 351.84:35.072.2:342.5 (477)

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В КОНТЕКСТІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУСПІЛЬСТВА У ПЕРІОД ПАНДЕМІЧНИХ СИТУАЦІЙ

Чорний Олег Васильович
докторант кафедри публічного адміністрування
Міжрегіональної Академії управління персоналом,
кандидат медичних наук, м. Київ

Внаслідок неврегульованості значної частини соціально-економічних питань проходить виникнення пандемічних ситуацій, для стабілізації яких потрібні надзвичайні організаційні заходи, що обмежують окремі свободи громадян. Залежно від того, які ситуації оцінюються як пандемія, наскільки адекватно регламентовані підстави їх виникнення та врегульовано порядок впливу на ситуацію, багато в чому залежить ефективність публічного управління в питаннях запобігання та подолання пандемії.

Важливість регламентації обумовлюється складною природою пандемій, великим числом органів, відповідальних за гарантування безпеки і наділення повноваженнями щодо прийняття надзвичайних рішень. Стосовно пандемій формування завдань публічного управління визначається фундаментальними характеристиками суспільства, що розвивається [2]. Незважаючи на те, що визначені універсальні механізми дій при пандеміях, їх регулювання на рівні конституційних зобов'язань виступає головною гарантією подолання кризової ситуації та її наслідків.

Функціональний інструмент спрямований проти можливих зловживань адміністративними органами та наданими їм повноваженнями служить засобом охорони та відновлення основних особистих, соціально-економічних прав, свобод і законних інтересів громадян при пандемії. Використання органами публічної влади надзвичайних методів є сьогодні важливим інструментом, що обумовлює необхідність і практичну значимість